

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közmívelődési és szépirodalmi lap.

A Brassói Magyar Kaszinónak, az E. M. K. E. brassomegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Börmönként levelek el nem fogadjanak.

Előfizetési árak:
Helybeli havi, vagy
vidékre postán küldve:
Egy évre . . . 7 ft — kr
Félévre . . . 4 ft — kr
Negyedévre . . . 1 ft 75 kr
Fülszáma egész évi 10 ft.
Egy száma ára 5 kr. a kapható
a kiadványban és a Brassói Magyar
Kaszinó elöljáróságán.

Hirdetések felvételnek a kiadókban.

Hirdetési díjak:
4 sorosban egymásután
annak helye 6 kr. Nagyból és
többből hirdetéseknek kedvezmény. Mindegyik sor hirdetésmennyisége után kell 30 kr. helyi adó fizetni.
Nyitólátó költsége száma 10 kr.
Hirdetést és nyitólátó díjat előre fizetendő.

Megjelenik hetenként háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda

Brassó, Kapu-utca 21. szám alatt.

hávi a lap szellemi értéke illő közérdekű intézkedés.

Felbőli szerkesztő:

D. ZAKARIÁS JÁNOS.

Kézírták vissza nem adandó.

Lepályázások:

A Közművelődési Irodalmi és művelődési részvétel. Kolozsvár.
Kiadó: Bernstein Márk — Brassói Közművelődési iroda.

Előfizetési felhívás.

Július hó elcselével, az új negyedév elején újabb előfizetést nyitunk meg.

Az előfizetési árak a régiek, az i. i.:

egész évre 7 ft — kr.,
fél évre 4 ft 50 kr.,
negyed évre 1 ft 75 kr.,
egy hóra — 1 ft 60 kr.

Tisztelettel kérjük az előfizetésekre szives megajánlását, hogy a lap szétküldésében fenntartsuk ne álljon be.

Kérjük továbbá azokat az igen tisztelt előfizetőinket, a kik a múlt évszázadba határokatban vannak, hogy határokatok előfizetési díjikat mielőbb megfizetni sziveskedjenek.

Együttel értesítjük igen tisztelt előfizetőinket, hogy lapunk a nyári negyedében hetenként kétszer fog megjelenni, és pedig szerdán és szombaton. Lapunk előfizetői anyanyelv kárpótlói fogják, hogy a szombati számokhoz regényemléket adunk.

Bras. 6, 1893. június 22-én.

A KIADÓHIVATAL.

Kun Kocsárd gróf.

Alább közöljük gróf Kun Kocsárd életjárását; és önmagunkat tisztelt meg, ha a helyen is vele foglalkozunk, szólnak a „Magyar Hírnap” vasárnapjainak közönséggyűlésén és nagy erővel megitt vezérkékét.

TÁRSZÓ.

Egy nem mai nő.

A „Brassói” társaság számára németül fordította: K. M. M. (Folytatás.)

Milyen a magas ablakoknál a hold világa csücskös és a gyalogcsúcsok város világával egybeesnek, — minden a vendégek egyhangos hangja lett, a mennyesszót és az új szobákban vezette, hallgatásnak vette le fejéről a szőnyegszőnyeget a gondos csavarra a hosszú falra leánya körül.

— S most őd bölöng, gyermekek! — mondá megcsókolt és a ajtó felé vona gyerekeit, a hol a vésztől vészre.

Első meg egyenes vállakkal, rozettákkal simította egy homokot és fedi pilantissal nézett vissza a helyre, melytől nézett ki, az ajtó felé, boldogságot és a szőnyegszőnyeget zarta magába. Azan felé fordult férje oldalán a lépcsőn, felé fordult a kézen álló kocsiba, hogy hazá menjen férjének érzéke felé világlába.

Szeben, majdnem zajlanak a helyre a zsebi a holdvilágba harsánnyal végig megynek egytől egytől a folyó estére, csillámok szalagként húzódtak el.

Ez ideig hallgatott, mint egyetemes a falat, haj, miként az utolsó éjszakai és elutazott előző, Körk szőnyegével mozdultait vonat Eliza felé férje.

— Eliza, deis feléje megitt végre egyetdől

Tanuljunk Kun Kocsárdtól! — Az szellemek, az ó erős lelke ihletess meg miniket is, kövessék önöknek telteltől példáját, gyakorolják az ő erényeit!

A „Magyar Hírnap” vezérkékke így szól:
„Förö, füstös, izadtságos levegőből az aktív politikának, — jérnek ki; vágyunk innen el Budapesti nyári atmoszférájából: jörd Erdély friss és des levegődel, hőbörítőt becézve, ósálkodni, a ki kemény, és és egyetdől álló, mint a bérce!”

Kun Kocsárd gróf, ez a mi szikla-emberünk, a ki holnap lesz kilenczven éves és a kit vasárnap ünnepelnek a Király-hádon túl a magyarok.

A Király-hádon tuli magyarság magát ünnepeli benne: feneomádás ellenlő késségeknek, erejének és nagy határokatok ősi típusa: Kun Kocsárd gróf.

Az ünnepelnek és ünnepelőnek élet-rájza egyetdől: sokkaltá ismertebb mind a kettő, mintsem hogy újajól szolgáljunk vele az olvasónak. Pedig milyen részletek vannak a grófbiográfiában: szinte kísértetek jörvök elmondani, hogy állt meg az erdélyi magyarság az ellenségess nemzetiség-gek áradatának közepette és nékült állt meg, mint egy oszlop a magyar Kun: az oláh Hunyában.

Egy ásvárada lesz, hogy ott állt változatlanul, gyakorlatban és ideáiban képviselve a magyar faj hegemoniáját. Ennyi

állandóság: sok egy embertől és a csoportoktól férfiak társaságába jotr, egy nézünk ez oszlop-ember felé, mintha ténymény lenne.

Pedig nem is valami országos politikai, világraszózó államférfi: csak egy kemény magyar ur, a ki konokul kiart maga mellett. Házasság, börtömben ül, elveszik vagyonát, visszakerül, megszerzi, izad, gyjt, dolgozik, mit egy kapás — és munkájának minden gyümölcsét oda-adja annak az ideának, a minnek oszlopa: — a magyarságnak.

Olvasuk biográfiáját ennek a hatalmas agglegénynek! Menyül Állandóság, ezek már nem is emberi mértékek! Az ő számításai ilyenek: hetven esztendőig trt ugyaneget bányát, csaknem egy századig szolgálja a magyar iskoláztatást. Százak között, oláhok között házá épít a magyar műveltségnek. A sziklába vett magot, csak azért is! És a mag kikel, mert akarja.

Maga a megingatatlan akarát ez az öreg ember. Nyolcz évi Jóscaféadt meg csak annyira se puhította meg, mint a menyire megviss egy mai embert valamek ki kirándítás. Ha valamit elkezd, — végzi.

A harminczas éveken lesz gonynoka egy egyházas és ma a kilenczven évesen is az. Kikérgeik a palotájából, hát annak a tövében egy esküdt házból vuzsa meg magát és onnan földhöz huzza, a mi a magáé. Embereketől

szóval a lapjainkat kitagyt szemelte. Elza pedig mindezt kezdé homlokára szorítva, halk panaszhangokat hallgatott, majd hirtelen nyugodt lett a egykedvű arccal nézett az ott melletti bűnözők hullámokba.

— Mi volt ez? mi ez? — kérdé férje bámulva.

— Oh semmi, csak az az bizonyos fájdalom RII!

Jobb kezével, melytől az aranykar-perecz aranyot, homlokára mutatott.

Férje gúnyos figyelemmel nézte.

Vágró díszes kis ház előtt állott meg a kocsit. Férje karjára, hirtelen rozsbokból hozt meg Elza a hába, a hol a kert illatos levegőjével lett elcsöbölve vezetve férje.

— Kivánsé a valami, Elza? — kérdé a bekötöttésgen jóvala jelent meg arczán neje igenül föleletere.

Mitán Elza frissítéket vett magához, tropikus növényekkel díszített márványfalon mentek fel az emleltre. A falakat gyönyörű képek díszítették. Elza pilantissal megállott.

Ah, nézd csak! Tanulmányos asszonyai a helyek közt — mondá nevére a sajátjához arczát mozdított. — Innen azan hirtelen, fájdalmas nyugással emelkedett fel . . .

— Élessem, mi bajod?

Szavaiorogva nézte Elza győrdőlőtt

küldetelt vira a földjét, már-már a szu görög maniakusnak látszik és ime: ele-tének esteje elején, minden szögét oda-adja a hazának és megitt csak egy cseleldhözba vonul vissza.

Mily pazar fosvérség, mily zausori nagylelkűség és menyire egészen magyar az egész jelenésg.

Ilyen nincs sehol, ő egészen a miénk. Csodálattal és tisztelettel néznék fel és elkövünk a fullasztó levegőből, az ő atom-szerűségjára; jörd Erdély, friss és éles levegődel, hőbörítőt vörz bérceiddel jörd és frissított fel egy kissé a mi földet világlának!

Politikai hírek.

A királyi uti programja a hadgyakorlatok alkalmából. Ó felségnek a királynak, szeptember havi utazási programjának első vonatkozásában nem történt még meg minden részlete arról a vezér-ges rendelkezésről, amely azonban az eddigi rendelkezések szerint bizonyos, hogy Ó felség szeptember 2-án őt napi tartózkodásra Gárlándba megy, a Jászóvár köz-elében tartandó hadgyakorlatokra. — Itt ugyancsak szűz-hadgyakorlatok fogják megtartani, a melyeket akkor a Kótera miatt elhalasztottak. Innen a király Arad megyébe megy a 7. hadtest hadosztály-gyakorlatára a váloszónag Wenckheim Frigyes gróf borosjenői kastélyában fog lakni. Aradmegyébe a király alkalmasint Budapestre a rövid tartózkodás után Bécsebe megy, a honnan szert 16-án Kú-szeregre érkezik. Az itteni nagy hadgyakor-

latban farsadást lát is egy székbe a gyengén világlott székben.

— Ah, nyúl ki az ablakot, — kérdé — oly meleg van, olyan meleg, — kérdé.

Férje teljesítette kívánságát, azán meléje lépett.

— Éles kis hófűtér tündére, te oly különös vagy!

Elsz kelmeleken bölöngtettél fejeled.

— Különös — veid oda könyveden — ne hagyott volna oly sokka magam, tisztelt uram!

Férje illelmesülé megitt hitra cselelt, hogy alkalmasint hallgatva. Hova lett komolysága, előbbi érzéletes odaszása? Góg, csaknem gnyv volt szemében kilépetve, majd ismét gyönyörköd a bennécséggel nézett férjére, felállott, visszament a őt székbe a elavultság daczára előle térdelt.

Gyula, hallgas meg engem egyszer! — kámpertit olr léged a hely hangon, nagy férje telolelőnlen hnyta be nem-mit. — Hallgas meg, Gyulam! nagyon szomorú, hogy oly különös vagyok! Ez faj nekem a az ok fájdalmat másoknak a így nekem is bizonyosul! Noked! Oh, mily szerencsés, mily kiemelkedetűl nyomorult vagyok!

Síra neje kocsiba arent.

— De Elza, szeretted kis felésgem, hazyd ott Szevelők, forró, szeretek úgy, a mint vagy! Hogy mozdultas most így komor szavakkal?

(Folyt. kör.)

ÜGYES ÜGYNÖKÖK.

kik törvényesen engedélyezett sorsjegyeknek részfelfizetés mellett elarusításával foglalkoznak annak, magas jutalékot nyerne, használatosságuk esetén biztos fizetést. Ajánlatok a „MAGYAR MERCUR” bankosztályához intézendők: Budapest, IV., Hatvani utca 15. sz. a. (7-10)